REDACŢIUNEA,
Administraţiunea şi Tipografia
Braşov, piaţa mare nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc.— Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele
BIROURĬ de ANUNŢURĬ:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner. Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik.
în Budapesta: la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat. Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREŢUL INSERŢIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare.— Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.— RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare ¢ĭ.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe şése lunĭ 12 cor., pe treĭ lunĭ 6 cor.
N-riĭ de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-riĭ de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la d-niĭ colectorĭ.
Abonamentul pentru Braşov
Administraţiunea, Piaţa mare, Târgul Inuluĭ Nr. 30, etajul I.: Pe un an 20 cor., pe şése lunĭ 10 cor., pe treĭ lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe treĭ lunĭ 6 coróne.— Un esemplar 10 banĭ.— Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 207. Braşov, Sâmbătă 21 Septemvrie (4 Octomvrie). 1902.

Obstrucţiunea cehă şi Ungurii.

După tóte câte se vestesc putem admite, că peste puţine ¢ile negocierile dintre guvernele dualiste vor fi terminate şi cestiunea pactuluĭ economic va puté sĕ între în stadiul eĭ ultim: al resolvăriĭ în sînul parlamentelor.

Décă înţelegerea între guverne a fost aşa de grea şi a mers atât de încet, trebuind sĕ intervină chiar monarchul de repeţite orĭ, una din cause, şi de sigur nu cea din urmă, este, că atât guvernul unguresc, cât şi cel austriac stau sub presiunea ameninţărilor oposiţiuniĭ din cele două parlamente. Acésta se póte afirma mai ales despre guvernul Koerber, care, după situaţia parlamentară ce o are, trebuia sĕ scie dinainte, că nicĭ-odată nu vor puté trece proiectele sale prin Reichsrath, décă nu-i va succede sĕ-i presenteze acestuia un pact cât de cât mai favorabil, decât cel de până acuma.

Mai are însĕ guvernul austriac sĕ socotéscă cu-o oposiţiune, care, independent de aceea cum îi va succede acestuia a se înţelege şi împăca cu guvernul ungar, din motive de politică interioră póte sĕ devină fórte periculósă pactuluĭ.

Acésta este oposiţiunea Cehilor. Ea face dependentă soluţiunea pactuluĭ dela soluţiunea premergĕtóre a conflictuluĭ naţional ceho-german. Cunóscem destul de bine pretensiunile Cehilor. Eĭ cer sĕ li-se restitue concesiunile, ce li-se făcuseră cu privire la dreptul de limbă, prin cunoscutele ordonanţe de limbă, carĭ, în urma agitaţiei Germanilor, au fost desfiinţate. Guvernul a tot amânat regularea relaţiunilor dintre Cehĭ şi Germanĭ şi încercările de împăcare, ce s'au făcut la iniţiativa luĭ, n'au avut nicĭ un succes tot din causă, că guvernul a şovăit de a lua o posiţiune hotărîtóre. A putut d-l Koerber prin compromisurĭ economice şi de natură culturală se-o ducă cu Cehiĭ până a¢ĭ. Tot-déuna însĕ aceştia l'au admoniat sĕ aibă de grije, căcĭ de nu-i va succede a-le restitui, ceea-ce li-s'a răpit prin suprimarea ordonanţelor de limbă, oposiţiunea cehă se va ridica în contra luĭ cu ocasiunea presentăriĭ proiectelor pactuluĭ în parlament şi, făcĕnd obstrucţiune, va răsturna guvernul, doborînd şi pact şi constituţia actuală centralistă.

Situaţia devine şi mai complicată prin faptul, că clubul Cehilor tinerĭ e chiar constrîns de a trage consecenţele estreme faţă cu guvernul Koerber, îndată-ce se va pune la ordinea ¢ileĭ resolvarea parlamentară a pactuluĭ cu Ungaria. Şi acésta fiind-că radicaliĭ naţionalĭ şi socialiştiĭ agrarĭ cehĭ stau la păndă şi abia aştéptă sĕ aibă un motiv a acusa înaintea alegĕtorilor pe Cehiĭ tinerĭ, că n'au energie, şi a-i depopularisa.

Aşa-dér clubul Cehilor tinerĭ n'are sĕmai alégă. Fiind pus înacéstă alternativă trebue sĕ ¢ică şi el guvernuluĭ „*aut-aut*“,— séu va împlini postulatele cehice, séu va avé de furcă cu obstrucţiunea cehă.

Cu privire la scopul şi şansele eventuale ale aceste obstrucţiunĭ, publică un deputat distins din „Reichsrath“ în „Pester Lloyd“ un remarcabil articul. Că fóia guvernamentală i-a dat loc, deşi „cu óre-carĭ reserve“, e de înţeles, căcĭ în acest articul sunt sfătuiţĭ Cehiĭ sĕ renunţe la obstrucţiune.

Autorul recunósce deplina îndreptăţire a Cehilor de a face obstrucţiune, dér crede, că acésta nu-'şĭ va ajunge scopul. Causa, că nu se póte realisa împăcarea germană-cehă, ¢ice, nu e guvernul austriac, de óre-ce acesta şĭ-a dat şi îşĭ dă tótă silinţa de a'l realisa, ci piedeca i-o pun Germaniĭ, carĭ ţin încă morţiş la ideia supremaţieĭ lor.

Obstrucţiunea cehă ar trebui dér sĕ lovéscă în Germanĭ, ca sĕ-şĭ ajungă scopul, dér Germaniĭ vor profita numai din urmările obstrucţiuniĭ. Ea va fi îndreptată decĭ numai în contra guvernuluĭ austriac şi în contra Ungariei.

Arată apoi, că guvernul austriac are mijlóce a-şĭ ajuta în casul obstrucţiuniĭ; are înainte de tóte §-ul 14 şi póte încheia pactul cu acest paragraf. Aşadér faţă cu guvernul obstrucţiunea ar rĕmâné fără efect. Dér şi faţă cu Ungaria ea nu va avé nicĭ un efect, căcĭ acésta ar dispune atuncĭ de sine stătător. Şi cum s'ar potrivi obstrucţiunea Cehilor cu declararea conducĕtorilor lor, că eĭ nu vor sĕ turbure relaţiunile cu Ungaria?

Din tóte aceste cause, autorul articuluĭ amintit nu vrea sĕ crédă în obstrucţiunea Cehilor. E témă însĕ, ca nu cumva agitaţia din sînul poporuluĭ cehic sĕ-i siléscă chiar a o face. De aceea dă sĕ cunóscă guvernuluĭ Koerber, că va fi necesar sĕ le cládéscă Cehilor o punte de aur, ca sĕ pótă eşi din gréua lor situaţiune, fără ca acésta sĕ însemneze pentru clubul Cehilor tinerĭ o capitulare.

Se recomandă maĭ departe luĭ Koerber, sĕ fie mai serios şi mai energic faţă cu domniĭ din stânga germană şi sĕ le dea a cunósce, că nicĭ pomiĭ lor nu vor cresce până în cer.

Scriitorul nrticoluluĭ din „Pester Lloyd“ ne mai istorisesce, că, după cum se vorbesce în cercurĭ bine informate, Koerber ar avé gata în portofoliul sĕu un elaborat de constituţie basată pe votul universal, pe care l'ar puté octroa în casul estrem, ca *ultima ratio*. Acésta ar fi o lovitură de stat fórte poporală, căcĭ massele marĭ ale poporuluĭ ar avé atuncĭ şi ele un cuvênt, pe care astă¢ĭ, cu sistemul representăriĭ de interese, nu'l au. Introducerea votuluĭ universal ar aduce cele mai marĭ pagube burgesieĭ germane. Decĭ amintita *ultima ratio* are de scop a spăria pe Germanĭ.

Din espunerile aceste ale „distinsuluĭ deputat austriac“ se vede clar, că în fond ele rĕstălmăcesc gândurile politicianilor ungurĭ de la cârmă. Cu tóte asigurările, ce le fac, cănu le pasă de nimic, ceĭ din urmă au o adevĕrată gróză de obstrucţiunile şi încurcăturile din Austria. Şi cu tot dreptul, căcĭ nu se póte ca aceste încurcăturĭ sĕ n'aibă urmărĭ fatale şi pentru Ungurĭ.

Modifiaarea legiĭ naţionalităţilor. Din *Lipto-Szt-Miklos* se anunţă, că comisiunea permanentă a comitatuluĭ Liptau a desbătut alaltăerĭ rescriptul comitatuluĭ Pojun privitor la modificarea legiĭ naţionalităţilor, Comisiunea permanentă a comitatuluĭ Timişóra a luat simplu la cunoscinţă rescriptul comitatuluĭ Pojun.— Deputaţiĭ Dr. *Vargics* Imre şi Dr. *Fülöpp* Béla au de gând sĕ vorbéscă în dietă la acest obiect. Cel din urmă va cere desfiinţarea legiĭ din 1868.

Noua sesiune a dieteĭ se va deschide la începutul sĕptĕmâneĭ viitóre în noul edificiu. Primul proiect de lege cu care se va ocupa dieta, e proiectul despre *imigrare* şi *emigrare*. Vor urma apoi proiectele pregătite de ministrul de justiţie, după care se vor pune în desbatere două proiecte însemnate: despre *budget* şi *pact*. Nicĭ guvernul nu scie, ce va fi cu proiectul din urmă. E mai mult ca probabil, că până la finele luĭ Decemvrie dieta nu va da ţĕriĭ un pact votat pe cale parlamentară.

Solidaritate ceho-croată. „*Narodny Listy*“, organul tinerilor cehĭ s'a pronunţat la timpul sĕu nefavorabil despre escesele croate din Agram. Croaţiĭ li-au luat în nume de rĕu acésta Cehilor şi era de temut, că pretenia ceho-croată se va strica. Tineriĭ Cehĭ au observat, că fă-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Emile Zola.

In diminéţa ¢ileĭ de 29 Septemvrie a murit în Paris romancierul Emile Zola — de mórte năpraznică.

Intors din vilegiatură la Paris şi fiind timpul cam rĕcoros, a pus sĕ i-se facă foc în sobă şi soba fiind stricată, acidul carbonic l'a asfixiat. Diminéţa, vĕdĕnd servitoriĭ că stăpânul lor nu-i chiamă la ora obicĭnuită, au forţat uşa şi au găsit pe Zola mort, ér pe soţia sa leşinată.

Tóte ¢iarele, marĭ şi micĭ, publică articole de fond şi foiletóne, apreciând activitatea romancieruluĭ Zola. Pentru uniĭ, el a fost un scriitor genial, care a creat epocă în literatură, un autor productiv, care şĭ-a sacrificat tótă viéţa, căutând *adevĕrul*; pentru alţiĭ n'a fost, decât un romancier, talentat şi productiv, ce e drept, dér „pornograf“, şi ca sĕ întrebuinţez o espresiune împămĕntenită de adversariĭ luĭ, „scatolog“, care tótă viéţa a alergat după scandalurĭ şi murdăriĭ, pe carĭ le-a descris cu multă dibăcie, distrugênd bunele moravurĭ.—Zola este şeful şcóleĭ naturaliste în literatură.

Dat fiind, că din pressa universală, cel puţin 80% se află în mânile evreilor, carĭ aplaudéză orĭ-ce direcţie disolvantă în literatură, ca şi în politică şi sociologie, este evident, că între aprecierile, ce i-se fac acum după mórte luĭ Zola, sunt în majoritate cele elogióse. Acésta însĕ nu ne va împedeca, sĕ ne spunem şi noi părerea, care va fi de sigur în contradicţie cu elogiile preseĭ jidovescĭ.

Când e vorba de scrierile luĭ Zola şi de publicul cetitor român, trebue sĕ stabilim de la început o distincţie bine marcată: între publicul cetitor român de dincóce de Carpaţĭ, şi... între publicul cetitor din România.

Aicĭ, la noi, romanele luĭ Zola aşa¢icĕnd n'au avut public cetitor, nu maĭ pentru-că publicul nostru nu este cunoscĕtor de limba francesă, căcĭ putea sĕ-le cetéscă şi în traducerile din alte limbĭ, pe carĭ le cunósce şi în carĭ au apărut,— dér pentru-că concepţia morală a publiculuĭ nostru a întimpinat cu aversiune bălăcăriile, séu cum se ¢ice pe la noi, „îmbălăciunile“, pe carĭ le-a debitat romancierul frances.

Intru cât pentru publicul cetitor român de peste Carpaţĭ, constatarea nóstră este cu desăvîrşire opusă.

Afară de Franţa, póte numai în Rusia sĕ fi găsit Zola un public mai numĕros şi mai grat pentru romanele sale, decât în România.

Sunt nouĕ anĭ, de când scriitorul acestor rĕndurĭ trecuse în România. După o şedere scurtă de şése sĕptĕmânĭ în oraşul de lângă Milcov, Focşanĭ, am fost „permutat“, după obiceiul ţĕriĭ, la Brăila. Nu-i vorbă, permutarea acésta mĭ-a convenit din tóte punctele de vedere, căcĭ Brăila era oraş de port, oraş frumos şi pe lângă acestea „oraşul mocanilor“, adecă oraş, unde elementul transilvănean era bine representat. Permutarea mai avea şi caracterul uneĭ avansărĭ.

Nu e vorbă însĕ acuma despre acésta, ci e vorba despre Zola. Sĕ revenim aşa-dér la Zola.

Intr'o séră unul din colegiĭ meĭ de la liceu, un distins profesor de sciinţele naturale, a dat o serată de ceaiŭ în salonul sĕu, cel-l avea închiriat în casa unuĭ grec din piéţa „Sfinţilor Archangelĭ“. Eram invitaţĭ doi colegĭ, eu şi Leonte Moldovanu, originar din Şinca-veche, şi patru colege, profesóre la externatul secundar de fete „Penetis Zurmale“ din acel oraş.

Felul acesta de serate pentru mine era ceva nou. Treĭ tinerĭ profesorĭ sĕ se adune la locuinţa unuia dintre eĭ, împreună cu patru domnişóre tinere — la ceiŭ. Ideea acésta avea pentru mine un farmec deosebit.

Pentru dênşiĭ însĕ aşa ceva nu era nimic nou. La universitatea din Bucurescĭ şi Iaşĭ, unde studentele se află în număr considerabil, seratele de felul acesta între studenţĭ şi studente, fără gardedame, trebue că era un lucru obicĭnuit.

Am beut ceaiŭ, am fumat, am mâncat prăjiturĭ, am beut vin şi ... am discutat.

Profesórele erau la înălţimea lor în discuţiune. Două din ele erau absolvente de universitate şi una chiar licenţiată în litere şi filosofie, gradul cel mai mare, ce se putea obţine pe atuncĭ la o universitate română, căcĭ doctoratul, pe care încă nu

cuseră o greşală şi se grăbiră a o îndrepta. Din *Agram* se anunţă, că clubul tinerilor cehĭ a învitat pe deputaţii mai de sémă croaţĭ şi slovenĭ din Austria, sĕ-i sprijinéscă în cas când vor fi siliţĭ se facă obstrucţiune contra pactului. Décă Croaţii şi Slovenii vor face promisiunĭ în direcţia acésta, Cehii îşĭ vor ţinê de datorie a sprijini din tóte puterile nisuinţele Croaţilor. Acéstă hotărîre a Cehilor a fost primită cu mare bucurie din partea foilor croate din Agram.

Magnaţĭ koşutiştĭ. Am relevat la timpul sĕu toastul neobicĭnuit al baronului *Wesselényi*, care la banchetul dat cu ocasiunea desvălirei monumentului tatălui sĕu în *Zelau* în calitate de fişpan a beut în sănĕtatea Majestăţii sale, profeţind într'o resuflare disoluţia imperiului austriac. — Un alt magnat, cotele *Károlyi* István, a ţinut şi el un toast la serbarea dată în amintirea lui Kossuth în *Careii-mari* şi a declarat, că cultul lui Kossuth este compatibil cu dinasticismul. — Un al treilea magnat contele *Zichy* Jenö, la o adunare ţinută în *Dobriţin* vorbind despre necesitatea separaţiunei economice de Austria, a enunţat, că razimul monarchiei se află în Ungaria. — Ḑiarul „Ellenzék“ relevând şi el aceste trei toaste, ḑice, că ele nu au fost rostite numai aşa din întîmplare, ci că sunt o „coincidenţă a sufletelor îngrijate de viitorul patriei.“

„Corda Fratres“ la Veneţia.

Primirea studenţilor românĭ.

Telegramele sosite din Veneţia vestesc, că cortegiul, care s'a format spre a eşi alaltăerĭ (Miercurĭ) în întêmpinarea congresiştilor la gară, a fost imposant. Representanţii sosiţĭ deja pentru congres, s'au dus sĕ întêmpine pe cei carĭ veneau.

In numele oraşului a salutat pe cei sosiţĭ asesorul *Rava*, apoi s'a format cortegiul, care era precedat de gardiştĭ şi de musica orăşenéscă, care intona imnurĭ.

Studenţii strigau: Trăiéscă „Corda Fratres! „Trăiéscă Veneţia!“ Mulţimea respundea salutând pe studenţĭ şi aclamând diferitele naţionalităţĭ, cu deosebire pe cea română.

Pretutindenĭ Românii fură primiţĭ cu cea mai mare simpatie. Studenţii românĭ în numĕr de vr'o opt-ḑecĭ, au sosit Mercurĭ diminéţa, la 7 óre, pe bordul vaporului „Hegedüs Sándor“. La sosirea vaporului în bazinul San Marco, a mers întru întêmpinarea lor cavalerul *Jacchia*, preşedintele secţiunei italiene „Corda Fratres, şi *Falzin*, preşedintele comitetului local.

Primirea studenţilor românĭ a fost fórte cordială. S'a strigat: *„Trăiéscă România! Trăiéscă Italia!“* Toţĭ studenţii purtau lenta de colorĭ naţionale.

După schimbarea salutărilor, studenţii românĭ s'au coborît în piaţa San-Marco, de unde au pornit spre diferitele hotelurĭ ce li-se hotărîseră. Pretutindenĭ au fost primiţĭ şi salutaţĭ în mod simpatic.

La 2 óre după amiaḑĭ s'a făcut la gară primirea solemnă a representanţilor studenţescĭ din Franţa.

Pactul.

Din *Viena* sosesc amĕnunte interesante despre tratările asupra pactului vamal. Conferenţele durézá acum de 10 ḑile. In cele trei ḑile din urmă ele s'au ţinut sub presidiul Majestăţii Sale monarchului, care a renunţat la vînătórea de curte, numai ca sĕ pótă fi în Viena şi sĕ presideze conferenţele.

Majestatea Sa a primit alaltăerĭ după amiaḑĭ mai întâiŭ pe Koerber, apoi pe Szell. După ei a fost primit ministrul comun de esterne contele Goluchowski. După audienţe, Goluchowski a conferit cu cei doi ministri preşedinţĭ, apoi s'a dus din nou la Majestatea Sa, ca sĕ raporteze.

Se afirmă, că în consiliul de Miercurĭ, cei doi miniştri-preşedinţĭ au declarat, că *necondiţional îşĭ menţine fie-care din ei punctul de vedere* şi că *nu pot sĕ facă concesiunĭ nouĕ.*

„Neues Wiener Tagblatt“ scriea alaltăerĭ, că contele *Goluchowski* ar fi luat asupră-şĭ rolul de mijlocitor între Koerber şi Szell şi că se speră, că până la 4 Octomvrie tratările se vor încheia.

După ultimele scirĭ telegrafice din Viena cu data de 2 Octomvrie, ministrul preşedinte *Szell* a fost primit erĭ diminéţa de către Majestatea Sa într'o audienţă, care a durat mai mult de o oră.

„Neue Freie Presse“ spune, că în cestiunea pactului s'a întêmplat o *întorsătură decisivă*, întru cât *divergenţele cele marĭ*, ce s'au ivit în timpul din urmă, *sunt aplanate deja* şi *resolvarea definitivă a pactului este asigurată.* Au mai rĕmas ḑice ḑiarul amintit numai cestiunĭ formale, carĭ se vor tranşa în Budapesta, unde vor merge miniştri austriacĭ şi unde se va subscrie procesul verbal despre încheierea pactului.

Masa studenţilor academicĭ.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.“)

Clujiŭ, 1 Oct. 1902.

Vĕ vestesc, că astăḑĭ s'a deschis masa studenţilor academicĭ din Clujiŭ, creată prin institutul *„Economul“*, la césurile $12^1/_2$ în presenţa membrilor esmişĭ din direcţiunea numitei băncĭ, a d-lor Dr. Aurel Isacu, Dr. Elie Daianu, Dr. Amos Frâncu, Basiliu Podóbă, director esecutiv, mai departe a delegaţiunei tinerimei universitare şi a celor 6 studenţĭ universitarĭ, carĭ conform propunerilor făcute din partea bărbaţilor de încredere ai tinerimei, au fost împărtăşiţĭ pentru anul curent şcolar de beneficiu.

Deschiderea s'a făcut printr'un discurs de întroducere magistral, rostit cu elocuenţă de preşedintele „Economului“ Dr. Aurel *Isacu*. Reamintind marile evoluţiunĭ. ce s'au produs în viéţa popórelor prin instituţiunĭ asemenĭ aceleia a mesei studenţilor la Bologna şi Leyden, vorbitorul ḑice, că consideră pe tinerii universitarĭ cei împărtăşiţĭ de beneficiul mesei, ca óspeţĭ ai obştei românescĭ, care din prisosul uneia dintre institutele, ce le susţine, i-a întrunit la o masă menită sĕ întăréscă legăturile de frăţie, solidaritate şi devotament faţă de causa poporului nostru. In legătură cu acéstă Dr. Isacu a bineventat pe cei ce de aḑĭ 'nainte au sĕ fie comesenĭ şi şĭ-a esprimat speranţa că „divina inspiraţiune“, cum numise d-sa masa studenţilor, va fi sprijinită de toţĭ, cei ce simt pentru viitorul tinerimei, decĭ a nému lui, şi în curênd societatea de la masă va fi sporită cu óspeţĭ noi.

Regret, că nu vĕ pot împărtăşi discursul în tot cuprinsul sĕu, fiind-că atât de mişcat am fost şi de discurs şi de importanţa momentului, încât numai notiţe fugitive mĭ-am putut face.

La discursul d-lui Dr. *Isacu* a respuns în numele studenţilor celor împărtăşiţĭ, prin o vorbire scurtă, dér înflăcărată, d-l Traian *Suciu* stud. în fil., urând mesei studenţilor *vivat, crescat floreat!*

Cu acéstă mică solemnitate s'a încheiat inaugurarea şi comesenii şĭ-au ocupat locurile lor.

Lista beneficiaţilor e următórea: *Valer Ostate* medicinist anul V, *Traian Suciu* stud. fil. anul III, *George David* stud. iurist anul I, *Traian Pop* stud. jur. an. I, *N. Geaja* stud. jur. an. III, *I. Circa* stud. med. an. II şi *Virgil Radeş* stud. jur. an. II.

După încheiarea festivităţii s'a lăţit prin tinerime îmbucurătórea veste, că d-l *Stefan Havasi*, mare proprietar şi membru în direcţiunea „Economului“, a mai creat din al sĕu un loc gratuit la masa studenţilor academicĭ. Acest nobil filantrop român, dela care naţiunea încă multe bune aştéptă, care numai mai deunăḑĭ printr'o fundaţiune de 4000 cor. a salvat şcóla română şi a întărit biserica strămoşéscă din satul sĕu natal Tăşnad-Sarvad, prin fundaţiunea sa, nu numai a mai adăugat o frunḑă de laur în cununa meritelor sale, dér a dat o pildă şi pentru alţii, carĭ au sentiment pentru neajunsurile tinerimei române şi vréu sĕ o fortifice în faţa viitórelor lupte, ce o aşteptă pentru desrobirea poporului. *Vivant sequentes!*

Observatorul.

Consistoriul evang. săsesc şi numele localităţilor.

Maghiarisarea numelor localităţilor a dat mult de lucru nu numai guvernului, ci şi autorităţilor confesionale.

Consistoriul ev. aug. săsesc din Ardeal (Sibiiu) a dat ḑilele acestea o circulară către tóte oficiile eclesiastice şi şcolare de sub jurisdicţiunea sa, în care arată în ce chip sĕ se acomodeze disposiţiunilor legii în usul ḑilnic al numelor de localităţĭ.

Circulara dispune, ca în rescriptele adresate autorităţilor de stat, orăşenescĭ şi municipale, séu către institutele şi şcólele, carĭ aparţin sferei de drept a statului, sĕ se întrebuinţeze tot-déuna *numele oficial* al cutărei localităţĭ, însĕ pe lângă numele oficial sĕ se pună între parentese şi *numele german*, care a fost în us până acum. Astfel sĕ se procédă şi la adresele de pescrisorile libere de porto.

Din contră în afacerile interne, *conform constituţiei bisericescĭ*, bisericele şi şcólele *sĕ întrebuiuţeze şi în viitor vechile numirĭ germane.*

Acéstă disposiţiune din urmă nu e de loc pe placul şoviniştilor. „Bud. Hirlap“ pretinde, că ea se opune *spiritului* legii despre numele localităţilor, ba chiar şi literei legii. Cere, decĭ, numita fóie, ca guvernul sĕ nu trécă cu vederea disposiţia consistoriului săsesc din Sibiiu şi sĕ-l facă atent la eventualele consecenţe, carĭ vor isvori dintr'o astfel de „disposiţiune demonstrativă“.

Serbarea de la Şipca.

După încheierea manevrelor, s'a ţinut revistă asupra celor 35,000 de soldaţĭ bulgarĭ concentraţĭ din acest incident. O astfel de revistă nu s'a mai făcut până acum în Bulgaria. A asistat şi marele duce Nicolae *Nicolaevicĭ*. La banchetul, ce s'a dat după revistă, principele *Ferdinand* a rostit următorul toast:

„Inainte cu 25 de anĭ formându-se în Chisenev trupa voluntară, s'au pus basele armatei bulgare. Cea din urmă a trecut peste Balcanĭ până la Tundza, unde a dat peste inimicul mult mai covîrşitor în numĕr. După luptele de lângă Stara-Sagora şi Truzanli, s'a făcut retragerea pin strîmtóre, pentru a apĕra pasul Şipca. Mica trupă a stat faţă 'n faţă cu armata întrégă a lui Suleiman-paşa. Au urmat ḑile grozave, apoi lupta din 9 şi 10 August, ḑiua memorabilă a vitejiei şi jertfei atât din partea Ruşilor, cât şi a Bulgarilor. Urmară apoi ḑilele glorióse de 26 şi 28 Decemvrie, în care s'au făcut minunĭ de eroism. Astăḑĭ cu recunoscinţă ne aducem aminte de eroii căḑuţĭ. Armata pe care a reînviat'o Ţarul liberator, a adus róde. Mulţumim Ţarului, pentru-că a trimis aicĭ pe marele duce Nicolaevicĭ, ca sĕ vadă, că unica cale a înflorirei Bulgariei este sĕ păşim pe urmele antecesorilor“.

---

l'a luat nimenĭ în ţĕră, s'a întrodus de atuncĭ.

Acéstă din urmă se distingea prin o dialectică neobicĭnuită, avea un orisont larg şi îşĭ esprima ideile într'un dialect moldovenesc, sadea,aşa că având, pe lângă tóte acestea, şi nisce ochĭ de drăcóică, aprópe tot-déuna era sigură de biruinţă, când discuta cu un bărbat.

Şi s'a discutat despre Zola.

Domnişóra era încântată de felul de a scrie al lui Zola. Ii-cetise, îi „savurase“, aşa ḑicênd, tóte romanele.

Fraţii şi surorile nóstre de dincolo, pot s'o spun órzăn, n'au tocmai părerea cea mai bună despre Ardelenĭ. Vorba lui V. Alexandri, scrisă într'o scrisóre adresată lui I. Negruzzi şi publicată în „Convorbirile Literare“: — ei ne cred, că suntem nisce Beothienĭ, adecă nătărăi.

Voiŭ fi provocat şi eu impresia unui Beothian în faţa drăgălaşei mele licenţiate, deja prin felul meu de a fi, tăcut şi gânditor, dér calitatea mea de Beothian s'a ridicat la potenţă, când am îndrăsnit se iau cuvêntul şi se combat direcţia naturalistă în literatură. Mărturisesc, că am simţit un fel de milă, când am auḑit de pe buzele acelei domnişóre, franc şi fără nicĭ o reservă declaraţia, că ea nu numai că a cetit, a „savurat“, romanele lui Zola, dér că le aplaudéză din tótă inima şi le consideră ca modele. Nu-i vorbă, că şi dênsa a simţit un fel de milă pentru mine, care sunt atât de înapoiat, încât n'am ajuns a pricepe rostul curentelor móderne în literatură, ba încă am curagiul sĕ combată pe Zola. Asta nu póte sĕ o facă, de cât un Beothian patentat.

Şi écă aşa am ajuns sĕ ne compătimim reciproc. Nu sciu însĕ, care s'a compătimit unul pe altul cu mai multă dreptate.

Spunênd adevĕrul, eu n'am cetit din Zola, decât *„La débâcle“*,—mărturisesc, cu multă repulsiune,—şi *„Lourdes“*, primul roman din trilogia mai nouă a lui Zola: *„Lourdes—Rome—Paris“*, mărturisesc încă şi cu mai multă repulsiune. Le cunosc însĕ aprópe pe tóte din recensiunĭ şi spicuirĭ, de ajuns, pentru-ca sĕ-mĭ pot forma o idee justă despre efectul demoralisator şi destructiv al acestor romane „scatologice“.

Inzestrat cu un talent estraordinar de sintetisare şi de analisă, felul de a scrie al lui Zola este felul în care medicul redactéză procesele verbale la autopsie şi comisarul de poliţie procesele verbale încheiate cu criminalii, tóte acestea fórte *adevĕrate*, dér lipsite de elementul frumos şi de nimbul ideal, o condiţie sine qua non a unei bucăţĭ literare. Câte lucrurĭ spurcate nu se petrec în viéţa omului şi în societate, carĭ tóte sunt *adevĕrate*, dér nu sunt menite a se analisa în literatură!

Zola după-ce în marele ciclu de romane *„Rougon-Macquart“* a analisat şi descris viéţa socială din Franţa, cu detailurile cele mai murdare, veştedênd şi distrugênd în cale tot, ce e frumos şi ideal, a venit cu trilogia lui amintită, sĕ distrugă şi credinţa religiósă.

In „Lourdes“, Zola descrie pe un preot cu numele Pierre Froment, care şĭ-a perdut credinţa şi, cercetând adevĕrul cu scop de a-şĭ redobêndi credinţa, alérgă la tóte locurile, unde crede că ar putê sĕ şĭ-o redobêndéscă, între carĭ în prima linie la locul de pelerinaj *„Lourdes“*. Aicĭ îl aştéptă o amară decepţie. Sub masca pelerinagiului religios, se ascund atâtea patimĭ ale carnei şi Zola numai pe acestea le vede, el n'are ochĭ pentru fructele atât de înălţătóre ale credinţei religióse, nu vede de cât carnea, carnea omenéscă, cu tóte patimele sale murdare. Preotul cu credinţa pierdută, Pierre Froment, care s'a dus la Lourdes, sĕ şĭ redobîndéscă credinţa, se întórce de acolo încă şi mai disgustat de cele vĕḑute.

Aceleaşĭ esperienţe triste le face preotul lui Zola în *Roma*, unde s'a dus sĕ vadă centrul creştinismului. Aceleaşĭ decepţii îl ajung, după reîntórcerea sa la *Paris*, unde se aruncă în vîltórea mişcării caritative, fără sĕ găséscă alinarea dorită.

Nu îndoiéla o propovăduesce Zola în romanele sale, ci necredinţa cea mai crassă. Necredinţa, într'o epocă de decadenţă, când lumea ar avé atât de mare necesitate de întórcerea la religiune şi la vechiul idealism, care a înălţat popórele şi ţĕrile.

Cu drept cuvênt îl asémĕnă decĭ un critic al sĕu pe Zola cu marele scatolog italian Pietro *Aretino* din secolul al XVI şi cu vrednicul discipul francez al acestuia din secolul XVIII, marchisul François de *Sade*, formând un trias de scriitorĭ, carĭ pórtă pe frunte timbrul erotismului celui mai murdar:

„Quand les rues sont mal tenues et

Principele goli paharul în sănătatea Ţarului şi a marelui duce, fiul fostului odinióră comandant suprem al armatei rusesci.

Marele duce *Nicolaevicĭ* respundênd a dis, că Ţarul vrênd se-şi manifesteze bunele sale porniri faţă de principele Ferdinand, l'a trimis pe el (marele duce) şi a dat voie eroilor de odinióră şi representanţilor armatei, sĕ asiste şi ei. Petrecênd în Bulgaria, dise marele duce, m'am convins despre escelentele însuşiri ale armatei bulgare. Golesc paharul, în numele Ţarului, pentru armata bulgară.

Ministrul de rĕsboiŭ *Paprikov* a toastat pentru armata ruséscă, ér *Marele duce* a închinat din nou pentru principe, pentru moştenitorul de tron bulgar şi pentru armata bulgară.

După banchet principele Ferdinand şi marele duce au plecat la Burgas, ér ministrul de rĕsboiŭ rusesc Kuropatkin s'a dus sĕ vadă Plevna.

SCIRILE DILEI.

20 Septemvrie. v.

Pregătiri pentru primirea studenţilor italienĭ. Studenţii italienĭ vor sosi la Bucuresci în 25 Sept. v. (8 Octomvrie n.) trecênd pe la Predeal. Pentru primirea lor se fac, cum scim, pregătirĭ marĭ. Programul primirei şi ;al festivităţilor s'a stabilit în şedinţa de Marţi séra a comitetului de recepţiune. Comitetul publică un manifest, şi deschide liste de subscriere pentru adunarea de fondurĭ, carĭ vor servi a face studenţilor italienĭ o primire cât mai strălucită. Tot-odată s'au făcut demersurĭ pe lângă autorităţile districtelor Prahova, Brăila, Constanţa, Dêmboviţa, Argeş, Dolj şi Mehedinţi, spre a obţine concursul lor pentru primirea escursioniştilor, carĭ vor merge prin aceste ţinuturĭ — Ministrul instrucţiunei publice d. Sp. Haret a promis, că va presida la Ateneul român festivalul studenţilor italienĭ şi românĭ. — Se mai dice că d. P. ¡Grădişteanu, preşedintele Ligei culturale, va stărui pe lângă primarul Bucurescilor, ca acesta sĕ dea un mare banchet în onórea studenţilor italienĭ, carĭ vor veni la Bucuresci. Rectorul universităţii (Bucurescĭ) va lua parte oficial la primirea studenţilor italienĭ.

Fiul Archiducelui Francisc Ferdinand. Se anunţă din Viena: Adĭ 1 Octomvrie înainte de amiadĭ s'a sĕvêrşit în capela palatului Belvedere solemnitatea *botezului* nou născutului fiu al archiducelui *Francisc Ferdinand.* Naş a fost archiducele *Carl Ştefan.* Copilului i-s'a dat numele *Maximilian Carl.* Actul botezului l'a sĕvîrşit Monseniorele *Lany.*

Inmormêntarea lui Gh. Filipescu. Rĕmăşiţele pămêntescĭ ale regretatului mare mareşal al curţii regale *Gh. Filipescu* au sosit Lunĭ la gara Filaret, de unde au fost transportate de către personalul palatului într'un car funebru la cimiterul Bellu şi espuse în capela cimiteriului. Marţi la órele 3 s'a făcut înmormêntarea. Capela cimiteriului Şerban-Voda era îmbrăcată în negru şi decorată cu florĭ naturale. In mijloc se afla catafalcul, care dispărea sub cantitatea enormă de coróne şi de gerbe naturale. Cea mai frumósă corónă care atrăgea privirea tuturora, era una de violete şi flórea reginei cu inscripţia: „Regele şi Regina — lui G. Filipescu". O alta din trandafirĭ naturalĭ, din partea A. S. R. Principelui Ferdinand, purtând pe panglicĭ o singură literă: F. d'asupra corónei princiare, după carĭ urmară multe altele de la soţie, unele persóne distinse şi societăţĭ al căror membru a fost rĕposatul. Serviciul religios a fost oficiat de P. S. Archiereul Nifon, vicarul sfintei Mitropolii asistat de trei preoţĭ. Capela era plină de o numĕrósă şi distinsă asistenţă. După terminarea slujbei religióse, luară cuvêntul d-nii: D. Sturdza în numele guvernului, P. S. Archiereul Nifon în numele societăţii „Elisabeta", generalul Priboianu în numele caselor regale, civilă şi militară şi Ioan Calinderu. Cosciugul, luat pe braţe de servitorii palatului, a fost depus pe urmă în cavoul familiei. Onorurile au fost date de două batalióne de geniu, un division de roşiorĭ, o baterie de artilerie, tóte puse sub comanda d-lui general Brătianu.

Noul ambasador rus în Bucuresci. Succesorul d-lui de Fonton, ministru al Rusiei la Bucuresci, va fi d. *Giers,* ministrul Rusiei în München şi vechiŭ ministru în Peking. Guvernul român şi-a dat deja învoirea la acéstă numire.

Monumentul lui I. Eliade Rădulescu, ce a fost ridicat în Tĕrgovişte şi care este opera sculptorului Fr. Storc, va fi inaugurat în 15 Octomvrie v. anul curent.

Renumitul compositor Ivanovicĭ mort. In diua de 29 Septemvrie n. a repausat în Bucuresci I. Ivanovicĭ, inspectorul musicelor militare din România. Ivanovicĭ şi-a câştigat un renume universal prin frumósele sale valsurĭ (valurile Dunării etc.) şi numele lui este amintit alăturea cu al lui Strauss. Inmormêntarea s'a făcut alaltăerĭ în 1 Octomvrie n.

Mórtea lui Zola. Pe când diarele evreescĭ din Paris nu mai termină cu elogiile asupra lui Zola, şi „Aurore" a îndrăsnit chiar sĕ propună, ca Zola sĕ fie înmormêntat în „Pantheon", unde nu se dă loc decât celor mai distinşĭ patrioţĭ, — diarele naţionaliste condamnă direcţia imorală a romancierului şi atitudinea lui nepatriotică în afacerea Dreyfus. Intre aceste diare se numĕră „*La Libre Parole*" (Drumont) „*L'Intransigent*" (Rochefort), „*Gaulois*" etc. Drumont dice: „Insultătorul drapelului nostru móre tocmai în momentul, când campania lui antipatriotică a început sĕ-şi dea ródele". Distinsul scriitor François *Coppée* scrie: „Evoluţia pe care spiritul meu a luat'o spre credinţa creştinéscă, mĕ face afară din cale sensibil faţă cu părţile murdare ale operelor sale. Grozava afacere, care a sfăşiat Franţa în două părţĭ, ne-a despărţit şi pe noi. *Materialiştii şi duşmanii religiunei nóstre, cărora din pĕcate şi Zola aparţinea, ce e drept, pot sĕ ne prigonéscă, dér nu pot sĕ ne împedece sĕ ne rugăm pentru dînşii — când mor*".

Manifest revoluţionar. Se telegrafézâ din Sofia, că într'un supliment al diarului macedonean „Reformi", Macedonenii sunt învitaţĭ sĕ ia armele pentru a lupta sub ordinele colonelului Iancoff, care precum se scie, se află în Macedonia. Suplimentul publică în acelaşĭ timp şi portretul colonelului Iancoff.

Fetele din Crefeld şi împĕratul Wilhelm. Diarul socialist „Zukunft" dice că promisiunea, ce a făcut'o împĕratul, Wilhelm II fetelor din Crefeld de a le trimite husarĭ în localitate, ca sĕ aibă cu cine dansa, va provoca o crisă ministerială. Numita fóie adauge, că ministrul de rĕsboiŭ ar fi declarat că nu póte justifica înaintea „Reichstagului" decisiunea împĕratului Wilhelm II, de a trimite o garnisónă la Crefeld.

Intre Croaţi şi Italienĭ. Se anunţă din comuna Beucin, că 'lucrătorii croaţĭ au dat foc baracelor lucrătorilor italienĭ. A fost între italienĭ şi croaţĭ o luptă sĕlbatică cu cuţitele. Doi italienĭ şi patru croaţĭ au cădut morţĭ, ér mulţĭ alţii rănitĭ. S'au făcut câte-va arestărĭ.

Revoluţia din Columbia. De câteva dile atenţiunea puterilor marĭ este atrasă spre oraşul Santa-Martha, din 'Columbia, unde s'au concentrat tóte forţele guvernului şi ale resculaţilor. Peste câtva timp se va sci resultatul acestui rĕsboiŭ, care ţine de 3 anĭ şi în care s'au omorît peste 200.000 de ómenĭ. Acest rĕsboiŭ a costat cât multe resbóie din Europa. Se scie, că acum şése lunĭ, 1200 de insurgenţĭ au fost înconjuraţĭ la Santa-Martha Neavênd nicĭ o speranţă de scăpare, şeful rĕsculaţilor a recurs la o stratagemă. A pus pe ai sei sĕ se desbrace în piele până la brâu şi lăsând puscile, au păstrat cu ei numai un cuţit, numit macece. Deodată s'au repedit prin mijlocul bateriilor inamice, ér inamicii surprinşĭ de acéstă neaşteptată vedere, i-au lăsat sĕ trécă fără se le facă nimic.

Banditismul în Italia. O telegramă din Roma ne vestesce, că cunoscutul conte *Gheradesca,* milionar, în vreme ce se ducea la ţéră aprópe de Florenţa a fost atacat de trei rĕufăcĕtorĭ, legaţĭ cu batiste peste feţe şi înarmaţĭ cu puscĭ. Contele, fără sĕ-şi pĕrdă cumpĕtul, a scos revolverul şi a ucis pe unul din agresorĭ Ceilalţĭ au fugit. Diarele comentéză pe larg acest fapt. Contele Gheradesca e căpitan de cavalerie.

Un nesucces al lui Brociner. Cunoscutul evreu Brociner, căruia diarele evreescĭ i făcuseră atâta reclamă, când cu drama sa „*Nunta din Vălenĭ*". spunênd că e autor talentat etc., s'a mai încercat şi de atuncĭ pe terenul dramatic, însĕ cu puţin succes. Dilele acestea a mai presentat d-l Marco Brociner o piesă teatrului „Deutsches Volkstheater" din Viena sub titlul „Die Freundin". Piesa s'a şi representat, dér publicul a primit'o fórte rece, aşa că autorului i-a cam trecut cheful de a mai debuta pe acest teren. Dór sĕ mai găséscă vr'un subiect evreo-românesc, cu care sĕ se mai ridice érĕ. Chestiunea evreilor din România şi aşa este la ordinea dilei.

Un concert de binefacere se va da în *Abrud,* Dumineca în 5 Octomvrie 1902 st. n. în sala hotelului „Detunata", cu concursul domnei Irena de *Vladaia,* primadona dela opera din Bucuresci, al domnişórei Mariora *Nicola* şi al d-lui Grigorie Savu, artist dramatic. Preţurile: loc. I 3 cor., loc. II 2 cor. 1 cor.. Venitul curat e destinat pentru Reuniunea femeilor din Abrud. Inceputul la órele 7½ séra.

Furnisărĭ. In biuroul camerei de comerciŭ se află un concurs de oferte pentru cărbunĭ de ferărie necesitaţĭ la căile ferate (5000 tone) Terminul 23 Octomvrie. — Tot acolo se află şi concursul ministrului de comerciŭ r. u. pentru furnisarea a 16.000 de stâlpi bruţi de brad, pentru serviciul telegrafic. Terminul 2 Noemvrie.

Băile de abur ale Eforiei vor fi de Lunĭ, 6 Octomvrie începênd, închise din causa reparaturilor. Terminul redeschiderei se va anunţa la timp.

Convocare.

D-nii membrii românĭ ai comisiunei principale a comitatului Făgăraş, sunt rugaţĭ sĕ participe la şedinţa clubului comitatens român, care se va ţine în *8 Octomvrie* a. c. séra la 7 óre în hotelul „Lauritsch".

In acéstă şedinţă se vor desbate obiectele din programul adunărei generale principale, convocată pe 9 Octomvrie.

Făgăraş, 2 Octomvrie 1902.

I. Macaveiŭ, presid. *Dr. Şenchea,* secretar.

Literatură.

A apărut:

Nr. 4 din Biblioteca poporală a „Asociaţiunei", conţinênd *Sfaturĭ bune,* séu trei disertaţiunĭ: 1) Despre combinat de M. *Ungurianu,* 2.)Despre beţie, de Dr. *E. Cristea* şi 3.) Icóne din viaţa poporului nostru, de Nic. *Ivan.* — Sibiiu, tiparul tipografiei archidiecesane, 1902. Preţul 20 banĭ (filerĭ).

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 2 Octomvrie. Biroul telegrafic ungar anunţă din Viena, că miniştri austriacĭ vor veni la Budapesta, ca sĕ *finaliseze opera pactului.* — Scirĭ din Viena asigură, că cele două guverne au ajuns la înţelegere şi astfel *pactul póte fi considerat de încheiat.* Asupra punctelor cu privire la carĭ nu s'a stabilit o deplină înţelegere, se va discuta în Budapesta.

Diverse.

Cât a costat incoronarea lui Eduard VII. După „*Matin*", care a făcut calculele după date oficiale, incoronarea lui Eduard VII ar fi costat peste 100 milióne de francĭ. Mai mult ca 20 milióne s'au cheltuit cu costumele pairilor şi ale înalţilor demnitarĭ. Un credit de 25 milióne era deschis pentru primirea regilor, a prinţilor şi a trimişilor extra-ordinarĭ din tóte ţĕrile din lume. De asemenea s'au acordat 30 milióne pentru banchetele şi festivităţile din tot regatul. E întrebarea, décă tótă lumea s'a amusat în destul de bine, ca sĕ compenseze óre cum cheltuirea acestei sumĭ enorme. După cât se pare, rĕspunsul la acéstă întrebare n'ar fi tocmai afirmativ.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

---

que les égouts mal nettoyés répandent leurs miasmes dans la ville, on se plaint de l'insalubrité publique, on crie contre les négligences;de l'administration, ne doit-on pas assanir, avec le même soin la littérature malsaine? La santé morale a-t-elle droit à moins d'intérêt et de précautions, que la santé physique?" *)

Sunt fórte adevĕrate cuvintele de mai sus ale criticului francez, când dice, că décă strădile sunt murdare şi décă !canalurile necurăţite rĕspândesc miasmele lor în oraş, atuncĭ lumea se plânge de insalubritate publică. Dér óre nu ar trebui curăţită şi literatura murdară cu aceeaşĭ îngrijire? Sănĕtatea morală n'are óre dreptul sĕ reclame aceeaşĭ îngrijire şi aceleaşĭ precauţiunĭ, ca şi sănĕtatea fisică?

Pentru Zola însĕ sănĕtatea morală era Hecuba. Zola nu recunósce, decât o singură crimă, crima de a scrie rĕu şi „ignobilul" pentru dînsul începe unde se sfîrşesce talentul:

„On est très coupable, quand on écrit mal; en littérature, il n'y a que ce crime, qui tombe sous mes sens... Pour moi l'ignoble commence, où finit le talent. Je n'ai qu'un dégout: la bêtise".**)

Sĕ fie aşa dér omul deştept, ingenios aicĭ se resumă, după Zola, tótă valórea omului. Valórea morală nu vine în consideraţiune.

Acuma înţelegem de ce, în marele proces de acuma-s 3—4 anĭ, când patria francesă era călcată în picióre de către tovarăşii miserabilului trădător, Zola a luat apĕrarea lui Dreyfus. Pentru dênsul Dreyfus a fost un ideal de om deştept, care a sciut sĕ tradeze interesele cele mai scumpe ale „patriei" sale, décă peste tot se mai póte vorbi de „patrie", când e vorba de Evreu.

Cu tot talentul mare, cu care a fost înzestrat aşa-dér Zola, numele lui va fi pomenit de posteritate ca un flagel, ca o pedépsă a lui Dumnedeu, trimisă pe capul ómenilor, ca sĕ pervertéscă şi sĕ distrugă.

Delaletca.

*) A se vedé „Zola contre Zola" Erotika naturalistes des Rougon—Macquart par Ant. *Laporte,* anteur de l'histoire littér. du XIX siècle, directeur au „Collaborateur Illustré" des érudits et curieux. O carte de 230 pg. apărută în Paris. Librairie A. Laurent-Laporte 1896.

**) Zola „Roman experimental" pag. 336.

Cursul la bursa din Viena.

Din 2 Octomvrie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	119.60
Renta de corône ung. 4%	99 75
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	90.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	—.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	97.85
Bonurĭ rurale ungare 4%	98.—
Bonurĭ rurale croate-slavone	204 75
Impr. ung. cu premii	160.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	100.65
Renta de argint austr.	100.50
Renta de hârtie austr.	120.65
Renta de aur austr.	99.96
Losurĭ din 1860	92.25
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	150 60
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	15.90
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	723.50
Napoleondorĭ	681.50
Mărcĭ imperiale germane	19 05
London vista	117.02½

Nr. 14732—1902.

PUBLICAŢIUNE.

Comuna orăşenéscă Brassó intenţionéză **a repara casa pentru vigiliĭ** de pădure din Curmătură cu **preţul de 1647 cor. 22 fil.** şi a zidi de **nou** casa pentru vigiliĭ de pădure din Pajişte cu preţul de **4140 cor. 97 fil.**

Spre scopul acesta, la **6 Octomvrie a. c 10 óre se va ţine licitaţie cu oferte** în cancelaria oficiului economic orăşenesc.

Elaboratul şi condiţiunile de zidire se pot lua în vedere la oficiul economic orăşenesc pe timpul órelor de oficiu.

Brassó, 29 Septemvre 1902.

1—1.(695) *Magistratul orăşenesc.*

Cursul pieţei Braşov.

Din 3 Octomvrie n. 1902.

	Cump.		Vênd.
Bancnot rom. Cump.	18.90	Vênd.	18.94
Argint român.	18.80	„	18.88
Napoleond'orĭ.	19.04	„	19.07
Galbenĭ	11.20	„	10.30
Ruble Rusescĭ	2.54	„	—.—
Mărcĭ germane	117.25	„	—.—
Lire turcescĭ	21.40	„	21.50
Scris fonc. Albina 5%	101.—	„	102 —

Sz. 9658—1902.
tlkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy kisk. Oana Gaurencsiu a Györgyé végrehajtatónak Manciulea Jakab végrehajtást szenvedő elleni 286 kor. 80 fil. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törv.-szék (a sárkányi kir. járásbiróság) területén lévő Paron fekvő, a paroi 299 sz. tljkvben A † az

1239	hrsz.	fekvőre	163	kor.	1420/2	hrsz.	fekvőre	56 kor.
1561	„	„	69	„	2357	„	„	156 „
2436/1	„	„	86	„	2955	„	„	28 „
3080/1	„	„	24	„	3235	„	„	67 „
3481/2	„	„	36	„	3513, 3514	„	„	56 „
3721/3, 3722/3	„	„	11	„	3654, 3652,			
3785. 3789	„	„	24	„	3653	„	„	77 „
4243/2	„	„	21	„	4143	„	„	5 „
4732	„	„	124	„	4469/2	„	„	64 „
5786	„	„	152	„	5438	„	„	118 „
6056	„	„	8	„	5699/!	„	„	5 „
1212, 1213	„	„	88	„				

a 210 sz. tljkvben A † 360, 361, 362, 439, 440 hrsz. fekvőre 700 kor a 785 sz. tljkvben A † 1322/2 hrsz. fekvőre 59 kor., a 4741/2 hrsz. fekvőre 54 kor., az 5008/1 hrsz. fekvőre 33 kor., a 6064 hrsz. Mancsiulea Jakab és neje Oana Rebeka, Manciulea Maxinné szl, Oana Márta, kisk. Oana Gaurencsi a Györgyé, Mancsiulea Rebeka férj. Mancsiulea Jánosné, Mancsiulea Erzsébet férj. Balea Miklósné, Mancsiulea Rebeka a Jakabé, kisk. Mancsiulea Mária férj. Cabrea Pávelné nevén álló fekvőkre 32 koronában, összesen 2316 koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban, a 210 sz. tljkvben foglalt fekvőkre özz. Mancsiulea Matei Mária javára bekebelezett részbeni haszonélvezeti jog fenntartásával, a mennyiben azonban ezen fekvők a vételára a 188 kor. 80 fillért meg nem haladná, annak fenntartása nélkül elrendeltetik, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi Oktober hó 24-ik napján délelőtt 9 órakor** Paró községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi julius hó 14-ik napján.

A kir. járásbiróság, mint tlknyvi hatóság.

Tömös
kir. albiró.

694.1—1

1171—1901
végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX t.-cz. 102. §-sa értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a fogarasi kir. járásbiróság 1900 V. II. 475/1 sz. végzése következtében Dr. Turcu János fogarasi ügyvéd javára breázai Naftaca Naftanaila s társai ellen 260 kor. s jár. erejéig 1901 évi oktober hó 16-án foganatositott kielégitési végrehajtás utján felül foglalt és 2180 kor. becsült következő ingóság k u. m.: szarvasmarhák, lovak, szekerek, gabona, széna nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a fogarasi kir. jbiróság 1902-ik évi V II 679/2 számu végzése folytán 260 kor. — fillér tőkekövetelés, ennek 1898. évi Oktob. hó 26 napjától járó 8% kamatai ⅓% váltódij es eddig összesen 76 kor. 32 fillérben birólag már megállapitott költségek erejéig Breaza községben leendő eszközlésére **1902 évi oktober hó 23 ik napjának delelötti 9 órája** határidőül kitüzetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t.-cz. 107. és 108 §§ ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt fogarason, 1902 évi szeptember hó 29-ik napján.

GYÁRFÁS FERENZ
kir. bir. végrehajtó.

1—1.(693)

Tipografia A. Mureşianu Braşov.